

Vámos György 1912-2002

Egy legendával lett szegényebb a magyar papíripar. Szeptember utolsó napján meghalt Vámos György, aki egész életét ennek az iparágaknak szentelte.

Azóta, hogy 1934-ben friss gépészmérnöki diplomával belépett a Csepeli Papírgyárba, iparszervezőként, kutatóként, oktatóként, a „tudomány diplomatájaként”, szakíróként és kiváló stílusú szépíróként máig élő, széles spektrumú művet alkotott.

1949-ben megalapította a Papíripari Kutatóintézetet, melynek 23 évig igazgatója volt. Ez a kutatási bázis adott alapot a magyar papíriparnak a nemzetközi műszaki életbe való bevezetéséhez, a világ kutatóintézeteivel és műszaki tudományos egyesületeivel való kapcsolatok felvételéhez. 1956-ban védte meg kandidátusi disszertációját „Cellulózféleségek vizsgálata, különös tekintettel papírgyártási jellemzőikre” címmel. Kutató és szervező munkájáért Kossuth-díjjal tüntették ki.

Generációk nőttek fel a keze alatt. A könnyűipari oktatás bázisának számító Könnyűipari Műszaki Főiskola első főigazgatójává nevezték ki 1972-ben. A szakemberképzés évtizedek óta elképzelhetetlen az általa szerkesztett Papíripari Kézikönyv és Papíripari ABC nélkül.

A Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület alapító tagja és 1949-től társelnöke, majd 1978-tól 1983-ig elnöke. Alapító főszerkesztője az egyesület folyóiratának, a Papíriparnak. Ugyancsak alapító elnöke a Magyar Tudományos, Üzemi és Szaklapok Újságírói Egyesületének.

Rendkívüli diplomáciai érzéssel építette a nemzetközi kapcsolatokat. Az Eucepának két alkalommal volt elnöke. Felsorolni is nehéz, hány nemzetközi szervezetnek volt tagja, mint pl. a Német Papírgyártók Egyesületének (Zellcheming), vagy a Tudományos Papírgyártók Nemzetközi Egyesületének (I.A.S.P.M.), melynek alelnöke is volt a nyolcvanas években, és amelybe két magyar tag felvételét is ajánlotta.

Mindezen száraz felsorolások mögött egy hallatlan ambícióval, energiával és életkedvvel megáldott, jó humorú ember állt, a szellem embere, aki rajongott a zene, irodalom, képzőművészet alkotásaiért, aki szeretett és tudott élni, megélni, átélni és túlélni felhős és felhőtlenebb időket. 3 hónapja, 90. születésnapján még boldog volt egy szép könyv kézbevételekor.

Külföldön is jó híret keltette a magyaroknak. Nem lehetett úgy résztvenni egy nemzetközi rendezvényen, hogy Grenobleban, Baden-Badenben és másutt ne kérdeztek volna rá, akik ismerték: „Hogy van Vámos György”? Sokak emlékezetében élt egy-egy szellemes tréfája, udvarias gesztusa, négy nyelven elmondott megnyitóbeszéde, köszöntője. Könnyű volt lábnyomába lépni intézetvezetésben, lapszerkesztésben, nemzetközi kapcsolatok szervezésében.

Vámos György gazdag életműve nem porlik el. Él az intézet, él a főiskola, él a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület és lapja; és emlékezetünkben is fennmarad Vámos György alakja.

[Vámos Györgyöt a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület, a Budapesti Műszaki Főiskola és a Papíripari Kutatóintézet saját halottjának tekinti.]

2002.10.03.
P.É.